

mand for Socialdemokratiet (Nina Bang) virkelig kan mene, at noget saadant foreligger. Det er helt andre aandelige Bevæggrunde, der ligger bag ved, men disse mener jeg, det vil være unyttigt at drøfte længere, thi derom kan vi dog alligevel ikke blive enige.

Dahl: Jeg vil gerne gøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af det Lovforslag, vi her behandler.

Med Hensyn til selve Realiteten i Lovforslaget er første Stykke jo et Udslag af en almindelig Udvikling, som vi har været inde i i en Aarrække, og det sætter, saa at sige, Kronen paa denne Udvikling ved at give Kvinder og Mænd under samme Betingelser lige Adgang til Tjenestestillinger og Hverv under Stat og Kommune. Men i andet Stykke af Forslaget stilles Kirken udenfor denne almindelige Udvikling. Det beklager jeg i høj Grad. Jeg indrømmer fuldt ud, at det Budskab, som Kirken har at bringe, i sit allerinderste Væsen ikke skal lade sig lede af den almindelige Udvikling, men for at Kirken kan faa Kraft til at hævde dette, at dens Budskab i sit inderste Væsen er uafhængigt af den almindelige Udvikling, maa den paa alle de Omraader, hvor den kan have Gavn af den almindelige Udvikling i Tiden, stille sig forstaaende overfor den. Og naar man nu fra Kirkens Side og fra Flertallets Side i dette høje Ting stiller sig paa det Standpunkt, at Kirken paa det her omhandlede Omraade skal staa udenfor den almindelige Udvikling, er jeg bange for, at det vil give Kirken et Skær af i al Almindelighed at være imod Kulturudviklingen, og det er det, jeg i høj Grad beklager. Derved vil dens Standpunkt overfor dens egentlige Budskab, forekommer det mig, blive i høj Grad svækket. Dette med Hensyn til Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til de kirkelige Embeder.

Saa vil jeg gerne gøre en Bemærkning i Anledning af de Svar, som Menighedsraadene har afgivet. Folketingsudvalgets Flertal udtaler, at det i denne Afstemning ser et Vidnesbyrd om, at dette særlige Spørgsmaal endnu ikke er modent til Løsning, og det er i Dag af de to ærede Talere for Partiet Venstre (Inger Gautier Schmit) og for det konservative Folkeparti (Karen Ankersted) yderligere understreget. Jeg forstod begges Udtalelser saaledes, at de egentlig mente, at man gennem Menighedsraadens Svar havde faaet et fulgyldigt Udtryk for, hvad Kirken herhjemme mente om dette Spørgsmaal. Denne Slutning, tror jeg nu, man skal være varsom med at drage,

thi Menighedsraadene kan vel have deres Betydning for det enkelte Sogn, de er valgte i, men med Hensyn til de større fælleskirkelige Anliggender forekommer det mig, man skal være varsom med at tillægge dem nogen Betydning eller i hvert Fald for stor Betydning. Naar man spørger om, hvem disse Menighedsraad repræsenterer, kan det ikke med Sikkerhed afgøres. Man har ikke i den Aarrække, hvori vi har haft Menighedsraad, faaet nogen Statistik over Deltagelsen i Menighedsraadsvalgene, naar undtages Valgene til det første Menighedsraad. Om Valgene til det første Menighedsraad i 1903 oplyser Statistisk Aarvog for 1904, at af Befolkningen over 25 Aar var i København 5,8 pCt., kun 5,8 pCt. Vælgere til Menighedsraadet; i Provinsbyerne var Tallet noget større, men dog forsvindende lille, nemlig 22,2 pCt. og i Landdistrikterne 38,7 pCt.; i Gennemsnit for hele Landet var det 28,6 pCt. Og hvis vi ser paa, hvor mange der stemte af disse faa Vælgere, var dette i København 32,5 pCt., i Provinsbyerne 43,4 pCt. og i Landdistrikterne 47,4 pCt. Man ser altsaa, at det er et forsvindende Mindretal af Befolkningen og af dem, der hører til Folkekirken, der deltager i disse Valg, og følgelig kan Menighedsraadene ikke være et fulgyldigt Udtryk for den danske Folkekirke og dens Mening. Menighedsraadene er tværtimod et meget mangelfuldt Udtryk for den danske Folkekirke og dens Mening, og det er jo den danske Folkekirke, vi taler om, og ikke det, man ynder at kalde „den levende Menighed“. Fra de senere Menighedsraadsvalg har man ikke nogen Statistik. Jeg har det Indtryk, at Deltagelsen i Menighedsraadsvalgene er blevet mindre fra den ene Gang til den anden og var mindst nu ved de sidste Valg i afvigte Efteraar. Der er en Bestemmelse i Menighedsraadsloven om, at hver Gang der har været Menighedsraadsvalg, skal Formanden for Menighedsraadet indsende til Biskoppen en Udskrift af Valgprotokollen, og den bliver naturligvis ogsaa indsendt fra alle Menighedsraadene, men hidtil er disse Beretninger ikke blevet bearbejdet. Jeg erindrer, at da vi i Udvalget om Nedsættelse af det kirkelige Udvalg søgte Oplysning om Deltagelsen i Menighedsraadsvalgene, blev der svaret os, at saadanne Oplysninger havde man ikke. Jeg vilde gerne benytte den Lejlighed, som Lovforslaget her giver, til at henstille til rette vedkommende, om disse Oplysninger, som sikkert ligger paa Biskopkontorerne, ikke kan blive bearbejdet, saa at vi kan se, hvad det egentlig er, Menighedsraadene repræsenterer. Det kunde ogsaa have sin store Betydning,